

فصلنامه علمی - پژوهشی روانشناسی دانشگاه تبریز

سال چهارم شماره ۱۴ تابستان ۱۳۸۸

**بررسی نوروزگرایی، بروونگرایی، تکانشورزی، و هیجانخواهی در معتادان  
دارای رفتارهای پر خطر در مقایسه با معتادان دارای رفتارهای کم خطر و  
افراد سالم**

دکتر مجید محمود علیلو - دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه تبریز  
شیرین زینالی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی کودک و نوجوان دانشگاه شهید بهشتی تهران  
پروانه اشرفیان - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه تبریز  
دکتر بهرام صمدی راد - استادیار پژوهشکی قانونی

**چکیده**

هدف از پژوهش حاضر، بررسی متغیرهای نوروزگرایی، بروونگرایی، تکانشورزی و هیجانخواهی در معتادان و رابطه آن با رفتارهای پر خطر بود. برای این منظور، دو گروه از معتادان دارای رفتارهای پر خطر و کم خطر از مراکز درمانی شهر تبریز انتخاب، و با استفاده از پرسشنامه‌های شخصیتی ایزنگ و هیجانخواهی زاکرمن مورد بررسی قرار گرفتند. انتخاب نمونه به صورت در دسترس بود. همچنین یک گروه کنترل از افراد سالم (بدون اعیاد) از طریق همتا سازی با گروههای معتاد انتخاب شد. نتایج به دست آمده نشان داد که بین گروه معتاد و افراد سالم از نظر میزان نوروزگرایی، تکانشورزی و هیجانخواهی تفاوت معنی داری وجود دارد. اما بین گروههای سوئمصرف‌کننده مواد و افراد سالم از نظر میزان بروونگرایی تفاوتی دیده نشد. یافته جالب این پژوهش این بود که گروه سوئمصرف‌کننده دارای رفتارهای پر خطر نمرات بیشتری را در متغیرهای نوروزگرایی، تکانشورزی و هیجانخواهی در مقایسه با گروه سوئمصرف‌کننده دارای رفتار کم خطر به دست آوردند. تلویحات عملی و نظری یافته‌ها در قسمت بحث مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

واژگان کلیدی: اعتیاد، رون‌گرایی، هیجان‌خواهی، نوروزگرایی، تکانش‌ورزی.

بنا به اعتقاد بسیاری از پژوهشگران، شخصیت مهم‌ترین عامل زیر ساز در ابتلا به اعتیاد است و این تصور وجود دارد که سوءصرف کنندگان مواد، دارای ضعف‌های شخصیتی هستند که آنها را نسبت به مصرف داروها و معتاد شدن به آنها آسیب‌پذیر می‌سازد (هنسل و بروک، ۲۰۰۱). در این میان نظریه‌ی شخصیتی آیزنگ جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده است.

آیزنگ (۱۹۷۰) با بررسی متون روانشناسی، به شواهدی دست یافت که حاکی از وجود سه بعد مهم و برجسته شخصیتی (نوروزگرایی، برونگرایی و روانپریش‌گرایی) بود.

افراد نوروزگرا مضطرب، نگران و افسرده بوده و خلقشان در نوسان است، احتمالاً در خواب مشکل دارند و از اختلال‌های روان تنی زیادی در رنج هستند، این افراد بسیار هیجانی بوده و در مقابل انواع محرك‌های محیطی، واکنش شدیدی نشان می‌دهند (مک کرا و کاستا، ۱۹۹۲، به نقل از عبداللهزاده)، و در مقابله با عوامل استرس‌زای خیلی جزئی عاطفه منفی نشان می‌دهند (آیزنگ، ۱۹۹۰).

برون گرایان برای برانگیختگی نیازمند تحریکات شدید بیرونی هستند و برای رسیدن به سطوح بالای تحریک فعالیت می‌کنند. آنها از طریق فعالیت‌های اجتماعی مکرر و متنوع می‌کوشند تا به سطوح بهینه تحریک برسند (آیزنگ، ۱۹۹۰). آنها نسبت به محرك‌های سطح پایین، حساسیت زیادی نشان نمی‌دهند و آستانه‌ی درد بالاتری دارند (لارسن و کتلار، ۱۹۹۱، به نقل از ایرانی، ۱۳۸۷).

افرادی که در برابر کنترل تکانه مشکل دارند، در مقیاس روان‌پریش‌خوبی آیزنگ نمره‌ی زیادی می‌گیرند. آنها پرخاشگر، جامعه‌ستیز، واقع بین، سرد، خودمحور و خود رأی بوده و همچنین می‌توانند بی‌رحم، متخاصل، بی‌احساس نسبت به نیازها و احساس‌های دیگران بوده و روی‌هم‌رفته غیرحساس باشند. فرد واحد این ویژگی به

موضوعات غیرمتعارف و عجیب کشش نشان می‌دهد و نسبت به خطر بی توجه است (کاویانی، ۱۳۸۲).

پژوهش‌های مختلف نشان داده‌اند که میزان نوروزگرایی (کوایرک و مک کورمیک، ۱۹۹۸)، برونگرایی (جکسوبسن و ماتئوس، ۱۹۸۸، به نقل از عبداللهزاده، ۱۳۸۶) و تکانش‌ورزی (ریون، ۱۹۸۰) در افراد معتاد به مواد مخدر بالا است.

از طرفی یکی از صفات شخصیتی بسیار مهم، درآسیب‌پذیر کردن افراد به تجارب پرخطر مانند تمایل به سوءصرف مواد، هیجان خواهی می‌باشد. از ویژگی‌های آن جستجوی هیجان و تجارب متنوع، تازه، پیچیده و جدید و میل به پرداختن به خطرهای بدنی، اجتماعی و مالی به خاطر خود این تجربه‌هاست. زاکرمن هیجان طلبی را دارای چهار بعد دانسته است: ۱- هیجان‌جویی و ماجراجویی<sup>۱</sup>- ۲- تجربه جوی<sup>۲</sup>- ۳- بازداری‌زدایی<sup>۳</sup>- ۴- حساسیت به یکنواختی<sup>۴</sup> (زاکرمن، ۱۹۷۱، ۱۹۹۴). ابعاد هیجان‌جویی و تجربه‌جویی به ترتیب میزان تمایل فرد به شرکت در فعالیت‌های پرخطر و جستجوی تجارب جدید است. و بعد بازداری‌زدایی تمایل به سرکشی از هنجارهای اجتماعی و انجام فعالیت‌های بازداری شده را بررسی می‌کند. و حساسیت به یکنواختی یعنی بیزاری از تکرار و فعالیت‌های یکنواخت و خسته‌کننده است.

مواد مخدر در را به روی تجربه‌های جدید می‌گشاید، رفتارهای مخاطره‌آمیز را بازداری‌زدایی می‌کند و وسیله‌ای برای گریختن از یکنواختی و بی‌حوصلگی هست (نيوکام، ۱۹۹۱). سطح بالای هیجان‌طلبی همواره ناکارامد نیست. ولی به نظر می‌رسد ناکارامدی آن در افراد سوءصرف‌کننده مواد بیشتر دیده می‌شود (میشل، ۱۹۹۹). همچنین مایر (۱۹۹۸، به نقل از ایرانی، ۱۳۸۷) در تحقیقات خود نشان داد که اشخاص مبتلا به مواد مخدر، در برخی جنبه‌های شخصیتی مثل تکانش‌ورزی، هیجان‌طلبی و رقابت به سوی انحرافات اجتماعی، از افراد عادی متفاوت هستند. از طرفی هیجان‌طلبها

1- Thrill and adventure  
3- Disinheriting

2- Experience seeking  
4- Borden susceptibility

دوست دارند به رفتارهای پر خطر اقدام کنند، و نیز تمایل به شروع مصرف مواد نیز در آنها بالاست.

باقوجه به مطالب گفته شده هدف از پژوهش حاضر، بررسی مولفه های شخصیتی نوروزگرایی، برونقرایی، تکانش ورزی و هیجان طلبی در معتادین و رابطه ای این مولفه ها با رفتارهای پر خطر می باشد.

## روش

### طرح پژوهش

پژوهش حاضر از نوع تحقیقات پس رویدادی می باشد که بر روی سه گروه (دو گروه معتاد دارای رفتارهای پر خطر و کم خطر و یک گروه سالم) اجرا شده است. متغیر مستقل مفروض در این پژوهش عامل گروه (معتاد، سالم) و وجود یا عدم وجود رفتارهای پر خطر و متغیرهای وابسته و مورد اندازه گیری نوروزگرایی، برونقرایی، تکانش ورزی و هیجان خواهی است.

### جامعه و نمونه آماری

جامعه ای آماری پژوهش حاضر را معتادین شهر تبریز تشکیل می دهند. از میان این جمعیت تعداد ۵۰ نفر معتاد (۲۷ نفر دارای رفتار پر خطر و ۲۳ نفر دارای رفتارهای کم خطر) به شیوه ای نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. گروه سالم از میان جمعیت عمومی و از طریق همتاسازی با گروه معتاد در متغیرهای جمعیت شناختی انتخاب گشت.

### ابزارهای اندازه گیری

پرسشنامه شخصیتی آیزنگ: این پرسشنامه در سال ۱۹۶۴ توسط آیزنگ و آیزنگ ساخته شد. نسخه ای اولیه این پرسشنامه برای بررسی دو بعد برونقرایی و روان نزندگرایی

ساخته شد. سپس در سال ۱۹۷۶ مقیاس روانپریش‌گرایی بر آن افزوده شد. پرسشنامه تجدید نظر شده آیزنگ (EPQ-R) هم اکنون ۱۰۶ ماده دارد که به صورت بلی-خیر توسط آزمودنی قضاوت می‌شود. خصوصیات روانسنجی آزمون رضایتبخش گزارش شده است. کاویانی در پژوهش خود بر روی دو گروه از آزمودنی‌های شیرازی و تهرانی ضریب پایایی آزمون تجدیدنظر شده آیزنگ را با استفاده از روش باز آزمایی برای مقیاس‌های برونگرایی، روان‌نژندگرایی و روان‌پریش‌گرایی به ترتیب برابر با ۹۲ صدم، ۸۹ صدم و ۷۲ صدم به دست آورد. ضرایب پایایی بدست آمده بر روی جمعیت ایرانی با ضرایب پایایی گزارش شده توسط سازندگان اصلی آزمون همسو است. آیزنگ و آیزنگ ضرایب پایایی حداقل ۷۶ صدم را برای مقیاس روان‌پریش‌گرایی و حداکثر ۹۰ صدم را برای شاخص برونگرایی اعلام کرده‌اند. در نتیجه همانگونه که کاویانی استدلال کرده است، پایایی این آزمون در جمعیت ایران قابل قبول بوده و برای بررسی و شناخت ابعاد شخصیت قابل استفاده است.

مقیاس هیجان خواهی زاکرمن- فرم پنجم (SSS): این مقیاس شکل خلاصه شده از شکل چهارم مقیاس هیجان‌خواهی ماروین زاکرمن است که در سال ۱۹۷۸ تهیه شده است. مطالعات بسیاری در زمینه این مقیاس، بر مبنای الگوی تحلیل عاملی صورت گرفته است. مقیاس هیجان‌خواهی شکل پنجم یک پرسشنامه ۴۰ ماده ایست که یک نمره کلی برای هیجان‌خواهی و ۴ نمره برای زیر‌مقیاس‌های ماجراجویی، تجربه‌جویی، بازداری‌زدایی و حساسیت به یکنواختی به دست می‌دهد (به نقل از رحمانیان، ۱۳۸۴). مطالعات صورت گرفته توسط زاکرمن و همکاران (۱۹۷۸) در نمونه‌های انگلیسی و امریکایی در حد رضایتبخش (از حداقل ۸۳ صدم تا حداکثر ۸۶ صدم) گزارش شده است.

#### یافته‌ها

جدول ۱ ویژگی‌های جمعیت شناختی آزمودنی‌ها را نشان می‌دهد.

▶ فصلنامه علمی - پژوهشی روانشناسی دانشگاه تبریز  
 سال چهارم شماره ۱۴، تابستان ۱۳۸۸ ▶

### جدول شماره‌ی (۱) ویژگی‌های جمعیت‌شناختی آزمودنی‌ها

سن	تحصیلات	میزان درآمد
۲۵-۱۵	۵۵-۴۶ ۴۵-۳۶ ۳۵-۲۶	کمتر از بین ۱۰۰- بالای ابتدایی راهنمایی دبیرستان دانشگاهی ۱۰۰هزار ۳۰۰هزار
معتاد	۴ ۳۱ ۱۵ ۲ ۱۸ ۲۰ ۱۰ ۷ ۱۵ ۱۸ ۱۰	
غیرمعتاد	۱۰ ۳۰ ۱۰ ۳ ۲۵ ۱۸ ۴ ۱۰ ۱۲ ۱۶ ۱۲	

جدول شماره‌ی ۲ ویژگی‌های جمعیت‌شناختی گروه‌های معتاد دارای رفتارهای کم خطر و پرخطر را نشان می‌دهد.

### جدول شماره‌ی (۲) ویژگی‌های جمعیت‌شناختی گروه‌های معتاد دارای رفتارهای کم خطر و پرخطر

سن	تحصیلات	میزان درآمد
۲۵-۱۵	۵۵-۴۶ ۴۵-۳۶ ۳۵-۲۶	کمتر از بین ۱۰۰- بالای ابتدایی راهنمایی دبیرستان دانشگاهی ۱۰۰هزار ۳۰۰هزار
معتاد	۴ ۳۱ ۱۵ ۰ ۱۰ ۱۲ ۴ ۳ ۸ ۱۲ ۴	
پرخطر		
معتاد	۱۰ ۲۸ ۱۲ ۲ ۸ ۸ ۶ ۴ ۷ ۶ ۶	
کم خطر		

جدول ۳ میانگین و انحراف معیار دو گروه معتاد و غیرمعتاد را در مقیاس‌های هیجان‌خواهی، ماجراجویی، تجربه‌جویی، بازداری‌زدایی، حساسیت به یکنواختی، نوروزگرایی، برون‌گرایی و تکانش‌ورزی نشان می‌دهد.

### جدول شماره‌ی (۳) میانگین و انحراف معیار گروه‌های مورد مطالعه

گروه‌ها	هیجان ماجراجویی تجربه بازداری حساسیت به نوروزگرایی برون تکانش خواهی	میانگین	انحراف
معتادان	۱۷.۵۶	۱۱.۵	۱۳.۲۶
	۱۶.۵۴	۴.۲۲	۴.۰۲
	۳.۴۸	۵.۲۸	۴.۸۷
	۴.۰۲	۱.۶۸	۱.۷۶
	۱.۵۴	۱.۵۴	۳.۵۳
	۱.۷۶	۲.۰۶	۴.۱۵
	۱.۶۸	۱.۶۸	۴
	۱.۷۶	۱.۷۶	۱۳.۱۴
	۱.۵۴	۳.۵۴	۹.۲۲
	۳.۰۶	۴.۴۶	۱۳.۲۴
	۳.۰۰	۱۴.۲۸	۱۲.۲۴
	۱.۷۴	۱.۷۴	۲.۴۶
	۱.۹۹	۳.۶۵	۳.۱۱
	۱.۷۴	۱.۷۴	۴.۲۱
	۱.۵۵	۱.۵۵	

جدول ۴ میانگین و انحراف معیار دو گروه معتاد پرخطر و کم خطر را در مقیاس‌های هیجان‌خواهی، ماجراجویی، تجربه‌جویی، بازداری‌زدایی، حساسیت به یکنواختی، نوروزگرایی، بروزگرایی و تکانش‌ورزی نشان می‌دهد.

**جدول شماره‌ی (۴) میانگین و انحراف معیار گروه معتاد پرخطر و کم خطر**

گروه‌ها	هیجان خواهی	ماجراجویی	تجربه زدایی	بازداری حساسیت به نوروز بروز تکانش	یکنواختی گرایی ورزی	میانگین	معتادان
	۱۲,۷۶	۱۲,۴۸	۱۷,۶	۴,۶۴	۴,۹۲	۴,۰۴	۴,۵۶
	۵,۲۷	۴,۳۹	۲,۱۰	۱,۳۵	۲,۱	۲,۰۵	۱,۸۵
	۱۰,۲۸	۱۳,۷۲	۱۵,۵۲	۳,۵۶	۳,۸۴	۳,۸۸	۴,۶۴
	۲,۷۶	۳,۸۰	۴,۰۸	۱,۴۴	۱,۱	۱,۸۷	۲,۱۳
							۳,۷۴
							استاندارد

فرضیه‌ی شماره‌ی ۱ پژوهش بیان می‌دارد که افراد معتاد به موادمخدّر از نظر هیجان‌طلبی و ۴ خرد مقیاس ماجراجویی، تجربه‌جویی، بازداری‌زدایی، حساسیت به یکنواختی با افراد غیرمعتاد تفاوت دارند.

برای بررسی این فرضیه، از روش تحلیل واریانس یک راهه استفاده شد.

**جدول شماره‌ی (۵) تحلیل واریانس یک راهه درباره‌ی متغیرهای مورد بررسی در گروه‌ها**

منابع تغییر	مجموع	شاخص‌ها	میانگین	درجات	درجهات	F	سطح معنی‌داری
هیجان‌خواهی	۲۶۸,۹۶	۱	۲۶۰,۹۶	۱۴,۴۷	۱۴,۴۷	۰,۰۰۰	
ماجراجویی	۱۶,۸۱	۱	۱۶,۸۱	۴,۶	۴,۶	۰,۰۳۴	
تجربه‌جویی	۱۵,۲۱	۱	۱۵,۲۱	۴,۲۸	۴,۲۸	۰,۰۴۱	
بازداری‌زدایی	۱۲,۲۵	۱	۱۲,۲۵	۴,۱۷	۴,۱۷	۰,۰۴۴	
حساسیت به یکنواختی	۱۱,۵۶	۱	۱۱,۵۶	۴,۸۲	۴,۸۲	۰,۰۳۰	

▶ فصلنامه علمی - پژوهشی روانشناسی دانشگاه تبریز  
 سال چهارم شماره ۱۴، تابستان ۱۳۸۸ ▶

همانطوری که در جدول شماره‌ی ۵ دیده می‌شود گروههای مورد مطالعه در مقیاس هیجان‌خواهی و خرده مقیاس‌های ماجراجویی، تجربه‌جویی، بازداری‌زدایی و حساسیت به یکنواختی تفاوت معنی‌داری با یکدیگر دارند و معتادان از نظر هیجان‌خواهی در سطح بالاتری نسبت به افراد غیرمعتماد قرار دارند ( $P=0.00$ ). همچنین معتادان در هر ۴ خرده‌مقیاس ماجراجویی، تجربه‌جویی، بازداری‌زدایی و حساسیت به یکنواختی نسبت به افراد سالم در سطح بالاتری قرار دارند ( $P=0.05$ ). در نتیجه فرضیه‌ی اول تحقیق تأیید می‌شود.

فرضیه‌ی شماره‌ی ۲ تحقیق بیان می‌کرد که افراد معتاد به مواد مخدر دارای رفتارهای پرخطر از نظر هیجان‌خواهی و خرده‌مقیاس‌های بازداری‌زدایی، حساسیت به یکنواختی، ماجراجویی و تجربه‌جویی با افراد معتاد دارای رفتارهای کم‌خطر تفاوت دارند.

برای بررسی این فرضیه، از روش تحلیل واریانس یک راهه استفاده شد.

**جدول شماره‌ی (۶) تحلیل واریانس یک راهه برای گروه معتاد کم‌خطر و خطر در متغیرهای مورد بررسی**

منابع تغییر	شاخص‌ها				
	میانگین	درجات	مجموع	مجزورات	سطح معنی‌داری
	آزادی	آزادی	آزادی	آزادی	F
هیجان‌خواهی	۸۴.۵۰۰	۱	۸۴.۵۰۰	۸۴.۵۰۰	۴.۵
ماجراجویی	۸.۰۰	۱	۸.۰۰	۸.۰۰	۰.۰۲
تجربه‌جویی	۰.۳۲	۱	۰.۳۲	۰.۳۲	۰.۰۸۳
بازداری‌زدایی	۱۴.۵۸	۱	۱۴.۵۸	۱۴.۵۸	۵.۱۷
حساسیت به یکنواختی	۱۴.۵۸	۱	۱۴.۵۸	۱۴.۵۸	۷.۴۵

همانطوری که در جدول شماره‌ی ۶ دیده می‌شود گروههای مورد مطالعه در نمره‌ی کلی مقیاس هیجان‌خواهی، تفاوت معنی‌داری با یکدیگر دارند، طوری که معتادان

پرخطر از نظر هیجان‌طلبی در سطح بالاتری نسبت به معتادان کم خطر قرار دارند (P<0.05). همچنین معتادان پرخطر در دو خرده‌مقیاس بازداری‌زدایی و حساسیت به یکنواختی نسبت به معتادان کم خطر در سطح بالاتری قرار دارند (P<0.05). اما در دو خرده‌مقیاس تجربه‌جویی و ماجراجویی بین دو گروه تفاوتی دیده نشد. در نتیجه بخشی از فرضیه‌ی دوم تایید و بخشی رد شد.

فرضیه‌ی شماره‌ی سه بیان می‌دارد معتادان از نظر نوروزگرایی و تکانشگری و بروونگرایی با افراد غیرمعتمد تفاوت دارند.

برای بررسی این فرضیه، از روش تحلیل واریانس یکراهه استفاده شد.

جدول شماره (۷) تحلیل واریانس یکراهه درباره‌ی متغیرهای مورد بررسی در گروه‌ها

منابع تغییر	شاخص‌ها	مجموع درجات میانگین	F	سطح معنی‌داری	مجذورات آزادی	مجذورات
نوروزگرایی		۲۷۲,۲۵۰	۱		۲۷۲,۲۵۰	۱۸,۰۰۹
برونگرایی		۰,۳۶۰	۱		۰,۳۶۰	۰,۰۲۷
تکانش‌ورزی		۱۲۹,۹۶۰	۱		۱۲۹,۹۶۰	۱۱,۷۸۱

همانطوری که در جدول شماره ۷ دیده می‌شود گروه‌های مورد مطالعه در دو مقیاس (نوروزگرایی و تکانش‌ورزی) تفاوت معنی‌داری با یکدیگر دارند و معتادان میزان نوروزگرایی و تکانش‌ورزی بیشتری نسبت به افراد سالم دارند (P<0.000). اما بین دو گروه از نظر میزان بروونگرایی تفاوتی دیده نشد. در نتیجه بخشی از فرضیه‌ی سوم تایید و بخشی رد شد.

فرضیه‌ی شماره‌ی چهار می‌دارد معتادان دارای رفتارهای پرخطر از نظر نوروزگرایی و تکانش‌ورزی با معتادان دارای رفتارهای کم خطر تفاوت دارند.

برای بررسی این فرضیه، از روش تحلیل واریانس یک راهه استفاده شد.

▶ فصلنامه علمی - پژوهشی روانشناسی دانشگاه تبریز  
 سال چهارم شماره ۱۴، تابستان ۱۳۸۸ ▶

### جدول شماره‌ی (۸) تحلیل واریانس یکراهه گروه‌های معتاد پرخطر و کم خطر

منابع تغییر	مجموع مجزورات	درجات آزادی	میانگین مجزورات	سطح F	شاخص‌ها معنی‌داری
نوروزگرایی	۵۴،۰۸	۱	۵۴،۰۸	۵،۱۲	.۰۰۲۸
تکانش‌ورزی	۷۶،۸۸	۱	۷۶،۸۸	۴،۳۳	.۰۰۴۳

همانطوری که در جدول شماره ۸ دیده می‌شود گروه‌های مورد مطالعه در دو مقیاس نوروزگرایی و تکانش‌ورزی تفاوت معنی‌داری با یکدیگر دارند و معتادان پرخطر میزان نوروزگرایی و تکانش‌گرایی بیشتری نسبت به معتادان کم خطر دارند ( $P<0.00$ ). در نتیجه این فرضیه تائید شد.

چون یافته‌ی پژوهشی درباره‌ی تفاوت گروه‌های معتاد پرخطر و کم خطر در باره‌ی متغیر برونگرایی وجود نداشت تفاوت دو گروه در این متغیر به صورت سوال پژوهشی مورد بررسی قرار گرفت و تحلیل واریانس یک راهه نشان داد که دو گروه در این متغیر تفاوت معنی‌دار ندارد  $F$  بدست آمده ( $F=13.05$ ) در سطح  $0.05$  قابل انتظار کوچکتر است. در نتیجه دو گروه در این متغیر تفاوت معنی‌داری با یکدیگر ندارند.

### بحث در نتایج

همانطور که در بخش نتایج مشاهده گشت فرضیه‌ی اول این پژوهش مبنی بر تفاوت گروه معتاد با گروه سالم در متغیر هیجان‌خواهی و زیرمقیاس‌های آن تایید شد.

بررسی‌های انجام شده در زمینه‌ی رابطه میان هیجان‌خواهی و سو. مصرف مواد (آرنت، ۱۹۹۶؛ به نقل از واگنر، ۲۰۰۱) نشان داده‌اند که هیجان‌خواهی، بهترین پیش‌بینی‌کننده مصرف مواد می‌باشد (آربوس، ۱۹۸۹؛ جف و آرچر، ۱۹۹۷؛ به نقل از زاکرمن، ۱۹۷۸) و برخی بررسی‌ها نیز هیجان‌خواهی را با آغاز زودتر و سطوح بالاتر

سوء مصرف مواد در میان نوجوانان و بزرگسالان در رابطه دانسته‌اند (پدرسون، ۱۹۹۴؛ به نقل از کاپستین و همکاران، ۲۰۰۱). دلیل این تفاوت‌ها ممکن است تغییرات عصبی - روانشناسی باشد که در اثر مصرف مواد به وجود آمده و افزایش هیجان‌خواهی را به دنبال داشته است باشد (میشل، ۱۹۹۹). افزون بر این با توجه به نظریه‌ی سطح برانگیختگی، افراد هیجان‌خواه، برای رسیدن به سطح برانگیختگی به تجارت جدید و تازه نیاز دارند و ممکن است برخی از افراد سوء‌صرف مواد را به عنوان یک تجربه جدید انتخاب کنند.

همچنین در این پژوهش ابعاد چهارگانه هیجان‌خواهی در گروه‌های مورد مطالعه بررسی شد. یافته‌ها نشان دادند که افراد سوء‌صرف‌کننده مواد نسبت به افراد غیرمعتاد در هر چهار بعد هیجان‌جویی، تجربه‌جویی، بازداری‌زادایی و حساسیت به یکنواختی نمره بالاتری کسب کردند که این نتایج با یافته‌های فورتون و همکاران ۱۹۹۰، به نقل از بریوک و هانس، ۲۰۰۱؛ زاکرمن ۱۹۷۸ و رحمانیان، ۱۳۸۴، همسو می‌باشد. ابعاد هیجان‌جویی و تجربه‌جویی به ترتیب، میزان تمایل فرد به شرکت در فعالیت‌های پر خطر و جستجوی تجارت جدید را مورد بررسی قرار می‌دهد (زاکرمن، ۱۹۸۰)، و با توجه به بالا بودن این ضایعه‌ها در افراد معتمدان می‌توان آسیب‌پذیری آنها را به رفتارهای پر خطر را توجیه کرد.

و از آنجایی که بعد بازداری‌زادایی، تمایل به سرکشی از هنجارهای اجتماعی و انجام فعالیت‌های بازداری شده را بررسی می‌کند، این یافته‌ها می‌توانند رفتارهای ضداجتماعی افراد سوء‌صرف‌کننده مواد را توجیه کند. همچنین بعد چهارم هیجان‌خواهی، یعنی حساسیت به یکنواختی یعنی بیزاری از تکرار و فعالیت‌های یکنواخت و خسته‌کننده می‌تواند توجیه‌کننده تفاوت بین گروه‌ها باشد (رحمانیان، ۱۳۸۴).

فرضیه‌ی دوم پژوهش بیان می‌کرد که معتمدان دارای رفتارهای پر خطر، از نظر هیجان‌خواهی و زیرمقیاس‌های بازداری‌زادایی و ماجراجویی با معتمدان دارای رفتارهای

▶ فصلنامه علمی - پژوهشی روانشناسی دانشگاه تبریز  
▶ سال چهارم شماره ۱۴، تابستان ۱۳۸۸

کم خطر تفاوت داشتند اما تفاوت بین دو گروه در تجربه‌جویی و ماجراجویی مشاهده نشد. می‌توان از این یافته چنین استنباط کرد که تجربه‌جویی و ماجراجویی دو بعد از هیجان‌خواهی هستند که بین همه معتقدان مشترک می‌باشد اما گروه دارای رفتارهای پر خطر، تحمل کمتری در مقابل یکنواختی از یکسو و کنترل تکانه از سوی دیگر دارد. و همین موضوع آنها را به رفتارهای پر خطر آسیب‌پذیر می‌سازد. دونوان (۱۹۹۸) معتقد است که هیجان‌طلب‌ها دوست دارند به رفتارهای پر خطر اقدام کنند و تمایل به شروع مواد نیز در آنها بالاست. همچنین حدس زده می‌شود که بین سازه‌های هیجان‌خواهی و خصیصه‌های مرتبط با آن از قبیل تکانش‌ورزی از یک سو و رفتارهای پر خطر نظیر اعتیاد و بی‌پرواپی جنسی از سویی، ارتباط وجود دارد (هوروث و زاکمن، ۱۹۹۳، به نقل از ارجی، ۱۳۸۷).

بر اساس فرضیه‌ی شماره سه، افراد به مواد مخدر از نظر نوروزگرایی، تکانشگری و بروونگرایی با افراد غیرمعتقد تفاوت دارند. بخشی از این فرضیه تأیید و بخشی دیگر رد شد بدین صورت که بررسی نشان داد، افراد معتقد در دو خصیصه نوروزگرایی و تکانش‌ورزی با افراد سالم تفاوت معنادار و در بروونگرایی تفاوتی با آنها نداشتند.

مولفه‌ی بعد نوروتیزی‌سیم شامل اضطراب، پرخاشگری، تکانشگری، خود نگرانی و آسیب‌پذیری است (گروسی، ۱۳۸۰). ارتباط این بعد شخصیتی با پایین بودن سطح سلامت افراد در کلیه ابعاد آن منطقی خواهد بود. بنابراین افرادی که در زمینه این ویژگی‌ها آسیب‌پذیر هستند، به دلیل کاهش درد و رنج روانشناسی، و سطوح بالای اضطراب و افسردگی، و به طور کل عواطف منفی ناشی از این ویژگی‌ها، در معرض مصرف مواد مخدر می‌باشند (کوایرک و مک کورمیک، ۱۹۹۸).

همچنین پژوهش‌ها نشان داده‌اند که ویژگی شخصیتی تکانش‌ورزی به عنوان شاخص اعتیاد بوده است (بیر، ۲۰۰۲؛ فاین، ۲۰۰۳؛ مک کو، ۱۹۹۷).

و مقیاس تکانش ورزی در پرسشنامه آیزنگ، با سطوح بالای پرخاشگری (هرناندر و ماگر، ۱۹۸۰؛ به نقل از کاویانی، ۱۳۸۲) و کنترل ناقص تکانه و کاهش در بازداری (بولن و همزی، ۱۹۸۴؛ به نقل از کاویانی، ۱۳۸۲) همبسته بوده است. با توجه به اینکه بعد روان‌نじور خوبی در برابر ثبات هیجانی قرار می‌گیرد و طیف وسیعی از احساسات منفی را از اضطراب، غمگینی، تحریک‌پذیری تا افسردگی در بر می‌گیرد، می‌توان گفت که گروه معتادان در مقایسه با افراد بهنجار میزان بالاتری از اضطراب را نشان می‌دهند.

فرضیه چهارم بیان می‌دارد که معتادان دارای رفتارهای پر خطر از نظر ویژگی‌های نوروزگرایی و تکانش ورزی، با معتادان دارای رفتارهای کم خطر تفاوت دارند. چنانچه در فصل چهار مشاهده شده این فرضیه در پژوهش ما، مورد تایید قرار گرفت.

مطالعات بسیار کمی خصیصه‌ی روان‌پریش‌گرایی در نظر آیزنگ را روی معتادان دارای رفتارهای پر خطر مورد بررسی قرار داده است. ترویست و همکاران (۲۰۰۲) معتقدند که این خصیصه به طور ثابت با رفتارهای پر خطر مرتبط است. کامپتون و همکاران (۱۹۹۸) در یک بررسی مفصل با این نتیجه رسیدند که در میان مصرف‌کنندگان کوکائین، کسانی که الگوی شخصیت ضد اجتماعی داشتند، پیش آگهی ضعیفی را نسبت به رفتارهای پر خطر مرتبط با آلودگی به HIV از خود نشان داند.

در کل مطالعات نشان دادند که ویژگی شخصیتی تکانش ورزی فرد را مستعد مصرف چندگانه ماده مخدر و انجام رفتارهای پر خطر مانند تزریق مواد می‌کند (دنوان، ۱۹۹۸ و ویلیام، ۲۰۰۷).

همچنین مطالعات نشان داده‌اند که نمرات بالا در مقیاس روان‌نじوری با رفتارهای پر خطر به عنوان شیوه‌ای برای مقابله با حالات خلقي منفی همبسته است (کوپر، گوجا و شلدون، ۲۰۰۰؛ به نقل از عبداللهزاده، ۱۳۸۶).

فصلنامه علمی - پژوهشی روانشناسی دانشگاه تبریز ▶

سال چهارم شماره ۱۴، تابستان ۱۳۸۸ ▶

اغلب تحقیقات به این نتیجه رسیده‌اند که رفتارهای پر خطر از قبیل روابط جنسی بی‌محابا و استفاده از تزریق اشتراکی با نمرات بالا در بعد روان‌رنجوری همبسته است ( محمودعلیلو و اسماعیلی، ۱۳۸۶). ترویست (۲۰۰۲) معتقد است که رفتارهای پر خطر در واقع تلاشی برای کاهش سطوح اضطراب و بدست آوردن تسکین موقتی و رهایی از درد و رنج هیجان و بحران‌ساز در افراد دارای روان‌رنجور است. به عبارت دیگر محققین مذبور از خصیصه‌ی روان‌رنجوری به عنوان عامل مهیا‌ساز و مستعد‌کننده برای انجام رفتارهای پر خطر یاد کرده‌اند.

به طور کلی، به عنوان نتیجه می‌توان گفت، نمرات بالاتر در مقیاس روان‌رنجور‌گرایی با رفتارهای پر خطر به عنوان شیوه‌ای برای مقابله با حالات خلقی منفی همبسته است (کوپر، گوجا، شلدون، ۲۰۰۰).

همچنین در این پژوهش، این سوال مورد بررسی قرار گرفت که آیا معتقدان دارای رفتارهای پر خطر نسبت به معتقدان دارای رفتارهای کم خطر از نظر بعد برون‌گرایی تفاوت دارند. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که این دو گروه از نظر بعد شخصیتی تفاوت معناداری با یکدیگر ندارد، و این یافته نیز به مانند بخشی از یافته‌ی فرضیه‌ی سوم، نشان‌دهنده‌ی این است که برون‌گرایی رابطه‌ای معنادار هم با رفتار اعتیاد، و هم رفتارهای پر خطر ندارد.

تاریخ دریافت نسخه‌ی اولیه مقاله :

۸۷/۰۹/۱۷ تاریخ دریافت نسخه‌ی نهایی مقاله:

۸۸/۰۴/۳۱ تاریخ پذیرش مقاله:

## References

## منابع

- رجی، اکرم (۱۳۸۷). مقایسه ویژگی‌های شخصیتی هیجان‌خواهی و راهبردهای مقابله‌ای بیماران HIV معتاد با گروه سالم، پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه تبریز.
- ایرانی، سیدسجاد (۱۳۸۷). مقایسه صفات شخصیتی، اختلالات شخصیتی و راهبردهای مقابله‌ای بیماران با اختلال وابستگی به مواد و گروه بهنجار، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تبریز.
- رحمانیان، مهدیه؛ حسنی، جعفر (۱۳۸۴). مقایسه هیجان‌طلبی در افراد سوئمصرف-کننده مواد و افراد بهنجار، مجله روانپردازی و روانشناسی بالینی ایران (اندیشه و رفتار).
- ربو، جان مارشال (۲۰۰۱). انگیزش و هیجان، ترجمه‌ی سید محمدی، تهران: انتشارات ویرایش.
- عبداللهزاده، بیانه (۱۳۸۶). مقایسه عوامل شخصیتی، سبکهای حل مسئله و میزان استرس تجربه شده در بهنجاران و معتادان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تبریز.
- کاویانی (۱۳۸۲). نظریه‌های زیستی شخصیت، تهران: انتشارات شفا.
- گروسی فرشی، میرتقی (۱۳۸۰). رویکرد نوین در ارزشیابی شخصیت، تبریز: نشر جامعه پژوهش.

محمودعلیلو، مجید؛ اسماعیلی (۱۳۸۶). بررسی عوامل شخصیتی بیماران HIV مثبت، گزارش نهایی طرح تحقیقاتی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز.

- Bear, L., (2002). Students Factors: Understanding Individual Variance in College Drinking, *Journal of Studying Alcohol*, 14, 45-53
- Compton, W.M. (1998). Cocaine Users with Antisocial Personality Improve HIV Risk Behaviors as Much as Those without Anti Social Personality. *Journal of Drug and Alcohol Dependence*, 49, Pp 239-247
- Cooper, M.L., Gocha, V.B., and Sheldoun, M.S., (2000). A Motivational Perspective on Risky Behaviors: the Role of Personality and Affect Regulatory Processes. *Journal of Personality*, 68, 1059-1088
- Donvan, J.M, .Solds, S., .Kelly, H.P., (1998). Four Addictions, Dups, *Journal of Addiction*, 17, 41-55
- Eysenck, H.G., (1990). *Biological Dimensions of Personalit*, in A Pervin(Ed), *Handbook of Personality: Theory and Research* (pp.224-276) New York: Guilford.
- Finn, R.R., Sharkensky, E.J.; Brands, K.M., (2000). The Effect of Familial Risk, *Journal of Personality and Expectancies on Alcohol*, 109, 122-133
- Hansen, E.B., & Breivik, G., (2001). Sensation Seeking as a Predictor of Positive and Negative Risk Behavior among Adolescents, *Personality and Individual Differences*, 30, 627-640.
- Kopstein, A.N., Crume, R.M., Celentno, D.D., (2001). Sensation Seeking Needs Zmong 8<sup>th</sup> and 11<sup>th</sup> Grades, *Journal of Drug and Alcohol Dependence*, 62, 195-203.
- Mc gue, M, S., Taylor, J., Lcono, W.G.,(1997). Personality and Substance Use Disorder, Effect of Gender and Alcoholism Subtype. *Journal of Alcohol*, 21, 513-520.
- Mitchell, S.H., (1999). Measures of Impulsivity in Cigarette Smoker and non-Smokers, *Journal of Psychopharmacology*, 146, 455-464.

- New Comb, M.D., & Mc Gee L., (1991). Influence of SeAnsation Seeking on General Deviance and Specific Problem Behavior from Adolescence to Young Adulthoo, *Journal of Personality & Social Psychology*, 61, 614-628.
- Qurik, M., Zuckerman, I.H., Mac Cormik, R.A., (1998). Relation Ship of NEO Personality Performance to Coping Style, *Journal of Addict Behavior*, 23(4): 407-507.
- Trobest, K.K., Herbest, J.H., Masters, H.L., (2002). Personality Pathways to Unsafe Sex: Personality, Condom use and, HIV Risk Behavior, *Journal of Research in Personality*, 36,117-133.
- Wagner, M.K., (2001). Behavioral Characteristics Relate to Substance Abuse and Risk-taking, Sensation-seeking, Anxiety Sensitivity, and Self-Reinforcement, *Journal of Addictive Behaviors*, 26, 115-120
- William, W., Stoops, J., Alile, C.R., (2007). The Reinforcing, Subject-rated, Performance and Cardiovascular Effect of Amphetamin: Influence of Sensation Seeking State, *Journal of Addictive Behaviour*, 32, 1177-1188
- Zuckerman, M., Eysenck, S.E., Eysenck, H.J., (1978). Sensation Seeking in England and American Cross-cultural Age 8 Comparisons 7, *Journal of Clinical Psychology*, 46,139-149.
- Zucherman, M., Buchsbaum, M.S., & Murphy D.L, (1980). Sensation Seeking and its Biological Correlate, *Psychological Bulletin*, 88, 187-214.